

STREEKKARAKTERS

door Niels De Rudder

foto JP Swirko

Ronny Van Cutsem fietst enkele Aalsterse pijnpunten aan elkaar

'Aalst mag de ambitie om Fietsstad te worden voorlopig opbergen'

AALST. Geen haar op mijn hoofd dat eraan denkt om onze 12-jarige dochter met de fiets naar school te laten trekken. De weg die de oudste van onze twee oogappels met de fiets van huis naar school dient af te leggen, is zeker in de ochtendspits levensgevaarlijk. Op het amper vier kilometer lange traject kan ik me immers drie verkeerspunten voor de geest halen waar het verkeer tijdens de spits dermate chaotisch verloopt dat een onervaren fietser, wat een kind op de tweewieler per definitie is, ogen te kort heeft om alle gevaren te detecteren en zich eerder als opgejaagd wild een baan moet zien te manoeuvreren. Omdat ik niet wens opgebeld te worden met de boodschap dat zij van de weg werd gemaaid, laten wij haar de bus nemen of rijden met de wagen helemaal tot aan de poort van de grote school. Mea culpa. Zijn onze ouderlijke bezorgdheden fameus overdreven? Zo niet, is er dan met 'Aalst Ontknoopt', het communicatieplan rond het langverwachte mobiliteitsplan van de stad Aalst, beterschap op komst? Met deze en nog tal van andere vragen in de koffer trok ik naar Ronny Van Cutsem (47), de voorzitter van de Fietsersbond Aalst.

"Van ouders hoor ik wel meer hetzelfde verhaal. Zelfs onze burgemeester D'Haese vertelde me enkele jaren geleden dat hij zijn jongens uit veiligheidsoverwegingen niet met de fiets naar school stuurt", opent Ronny het gesprek over het hete thema dat mobiliteit in onze dichtslibbende stad is. "Meer nog, onze zoon werd op de Haring (rotonde) omver gereden door een auto. Nieuws dat geen enkele vader of moeder wenst te vernemen. Gelukkig in ons geval zonder veel erg maar voor hetzelfde geld maakten we toen één van de ergste nachtmerries die ouders zich kunnen voorstellen mee", vertelt hij uit eigen ervaring. "Onze stad slijbt volledig dicht en dat zorgt voor ellenlange files. De mensen achter het stuur worden zenuwachtig, geraken gefrustreerd en sommige chauffeurs gedragen zich als gevolg daarvan onvoorspelbaar en zelfs agressief. Ik heb het gevoel dat niemand uit het stadsbestuur van deze stilstand echt wakker ligt. En toch zouden ze moeten want ook de gevolgen voor de lokale economie zijn niet gering. Vrachtwagens geraken amper nog op de bestemming en wanneer ik beroepshalve met mensen in Aalst afspreek, vertel ik er altijd bij om drie kwartier extra in te calculeren. Dat maakt Aalst toch weinig aantrekkelijk. Het grote mobiliteitsplan van onze stad is mijns inziens dan ook niet progressief genoeg. Het wordt openlijk bevestigd dat men eerst de effecten van de grote werken, zoals de ondertunneling van de Boudewijnlaan, wil afwachten alvorens verdere conclusies te trekken en maatregelen te nemen, zoals het éénrichting maken van de ring bijvoorbeeld. En dan spreken we al snel over eind 2018."

Aalst ontknoopt

"Ondertussen zijn er nog heel wat zwarte punten die dringend moeten aangepakt worden, wil men Aalst toegankelijker maken en alternatieve vervoersmiddelen zoals de fiets ernstig promoten", klinkt het bij Ronny streng in zijn oordeel. "Let op, er worden inspanningen geleverd om mensen meer aan het fietsen te zetten. Zo werkt 'Aalst ontknoopt' wel sensibiliserend en kan het mee voor een mentaliteitswijziging zorgen maar wanneer de infrastructuur om veilig te fietsen uitblijft, gaat het effect erg mager zijn. Met alles wat nu op tafel ligt, mag Aalst de ambitie om Fietsstad te worden voorlopig nog even opbergen. Zo streven we al langer voor een veilig fietspad langs de Leo Gheeraerdtsweg, een zeer druk bereden verbindingsweg door vrachtwagens (naast de Dender). De fietser is daar op dit moment gewoonweg een levend doelwit. Om dat aan te tonen, hebben we deze zomer zelfs een filmpje gemaakt. Het is mij een raadsel waarom er vandaag nog altijd geen enkele deugdelijke bescherming, op recent aangebrachte okergele suggestiestroken na, voor de fietser aangebracht werd terwijl er daar toch wel overduidelijk de ruimte voor aanwezig is. Het invoeren van zone 30 in de binnenstad van Aalst is eigenlijk opnieuw eerder iets symbolisch. Niemand kan er immers nu al sneller rijden. Ik zie vooral dingen die veel beter kunnen. Zo is er bij de heraanleg van de Geraardsbergsestraat vergeten om een fietspad aan te leggen. Uiteindelijk heeft men deze 'vergetelheid' proberen op te lossen door de fietsers het voetpad op te sturen. Dat kan toch helemaal niet meer in deze tijd", schudt Ronny veelbetekenend zijn hoofd. "Een totaalplan om van de fiets een volwaardig vervoersmiddel te maken, zoals dat in bijvoorbeeld Kopenhagen en dichterbij huis in Gent en Mechelen wel het geval is, heb ik hier nog niet gezien. In de aanloop naar verkiezingen toe wordt de Fietsersbond geregeld geconsulteerd maar eens de stembusslag achter de rug is, zwakt onze inbreng af en worden onze aanbevelingen of opmerkingen vaak genegeerd", betreurt Ronny de gang van zaken. "Let op, ik wil absoluut niet helemaal negatief klinken want op lokaal vlak hebben we met Dylan Casaer en Ann Van de Steen schepenen die fietsminded zijn en op nationaal vlak staat minister Ben Weyts open voor de ideeën van de Fietsersbond. Zo past de fietsostrade, die er tussen Aalst en Brussel aankomt, perfect in onze filosofie Bike-to-Work, hetgeen trouwens ook de titel is van een nieuw magazine van de Fietsersbond", eindigt Ronny met zijn kijk op mobiliteit door een fietsersbril.